

wam mysl dźjećazu mam, herbojo nebešow smy: Tu
a klubenje w kłowi sa wje: wešetosz mamy, cześ Bó-
ste tež schowam, to sa: hu schu damy, a sbožni tu
myglu sam, so dźjećzi a smy.

Son druhi Zhel.

Wot teho cžloweka, kotryž Boha se
spjewanjom cžeszicž dyrbi,

a žwar:

A) Wot teho sbožneho schtanta, we kotrymž
won wot Boha je stworeny byl.

138

Liebe, die du mich zum Bilde etc.

Łob: Božo Kneže teho

Lubosz, ty po twojej nadži
ty by me swjatho stwori-
ła, by me po tym rješch-
nym padži sažo s sbožom
wobdala! Lubosz! ja so
podam teži, zu twoj wostacž
wobstajnje.

2. Lubosz, me by wuswo-
liła predy hač bjech plo-
dženy; Lubosz, ty by na-
rodžiła cžlowek so, mi runo
by. Lubosz etc.

3. Lubosz ty by samnje
dala do smerežje so we čas
ku; Lubosz, sbožnosž neje
mala, kotruž ja njett dosta-
nu. Lubosz etc.

4. Lubosz ty by mož a
kłowo, wjernosž, duch a žis
wenje, lubosz, kotraž pschezo
snowho moju duschu woksches
wi. Lubosz etc.

5. Lubosz, kiž mi kšwojs
mu pschawu mysl a cžjeto
pschewine; Lubosz kiž me
na tu trawu swojeje pastwy
pschitwedže. Lubosz etc.

6. Lubosz, kotraž samnje
prošy a me wječnje lubuje.
Lubosz,